

Xosé Luís Méndez Ferrín
Acougo (Fragmento)

*Feliz aquel que deixa a aldea sen fechar a porta
do seu domicilio e cabalga deica os vales en que o labrego
ara nas leiras e diversa fincabilidade prende a súa besta
nunha argola da vella tenda de ultramarinos recada
o caxato corvo e pilla as calzadas que o levarán aos planaltos
de touzas poboadas de rulas e fugazmente transitadas
polas estrelas azuis de pega-marza
e alí asenta nun tocón apodrecido de aciñeira...*

*... e cando as sombras can e o sol deixara xa de ser
un rubio farol comproba que no baldío non hai cousa humana
toda escuridade cobra forma de sólido e a cara dun xigante
de fariña vai xurdindo tralos petoutos e decide daquela fechar
os ollos e non ter pensamentos*